

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de inculpatul Boicu Oleg, de avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim Vasile, de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii și de inculpatul Cucer Vadim Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Cucer Vadim Vasile, născut la XXXXXX, domiciliat;

Boicu Oleg Nicolae, născut la XXXXXX, domiciliat XXXXXX;

Cojocari Anatolii Alexandr, născut la XXXXXX, domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 13.09.2013 – 08.10.2014;*
2. *Instanța de apel: 20.12.2014 – 17.02.2016;*
3. *Instanța de recurs: 10.02.2017 – 30.05.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08 octombrie 2014, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Cucer Vadim Vasile în baza art. art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal la 14 (paisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Boicu Oleg Nicolae în baza art. art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, prin prisma art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a cumulat parțial la pedeapsa aplicată pedeapsa de 6 ani, stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2013, stabilind inculpatului Boicu Oleg Nicolae, pedeapsă definitivă de 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cojocari Anatolii Alexandr în baza art. art. 42 alin. (2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, în perioada lunii decembrie 2012 - ianuarie 2013, Cucer Vadim, fiind în relații ostile cu cumnata sa, Cucer Ana Valeriu datorită faptului că aceasta, îi provoacă impedimente în relațiile și litigiile avute cu fratele său Cucer Igor pe marginea partajării averii moștenite după decesul părinților săi și știind cu certitudine că ultimul este mereu susținut în acțiunile sale de către Ana Cucer, a hotărât să organizeze omorul cet. Cucer Ana Valeriu pentru a o lichida ca obstacol în calea sa de obținere a veniturilor din averea comună a fraților pe care o folosea de unul singur.

Pentru atingerea scopului propus, inculpatul Cucer Vadim, folosind mijloacele bănești obținute din arendarea imobilelor de care dispunea, i-a determinat la comiterea infracțiunii pe inculpatul Cojocari Anatolii și condamnatul Boicu Oleg, persoane neangajate în câmpul muncii care manifestau interes în obținerea de resurse financiare din activitate infracțională, propunând pentru omorul cet. Cucer Ana o recompensă bănească.

Astfel, inculpatul Cucer Vadim, cunoscându-l pe inculpatul Boicu Oleg, ca persoană cu antecedente penale și știindu-l client al casei de amanet pe care o deținea în administrare, l-a determinat mai întâi pe acesta să participe la comiterea infracțiunii, determinându-l să mai racoleze câteva persoane care ar putea executa latura faptică a omorului.

Găsindu-l ca executor al omorului pe Cojocari Anatolii, care în schimbul unei remunerații bănești a acceptat să execute omorul, Cucer Vadim le-a furnizat informații despre victimă, locul de aflare a ei, precum și modalitatea de comitere a infracțiunii.

Astfel, la data de 15 ianuarie 2013, conform unui plan bine determinat Boicu Oleg și Cojocari Anatolii au închiriat un mijloc de transport de model „BMW”, pentru a se asigura cu transport care să nu aparțină vreunui din coparticipanți și

să nu provoace careva suspiciuni ulterioare comiterii faptei în scopul nestabilirii vreunei legături dintre automobilul folosit ca mijloc și coparticipanți, apoi în scopul deghizării l-au înarmat pe Cojocari Anatolie cu cagulă, mănuși și un cuțit și s-au deplasat împreună la str. Trandafirilor 3, mun. Chișinău, în preajma căminului nr. 2 al Colegiului Cooperatist din Moldova, unde știau că urmează să treacă partea vătămată Cucer Ana cu copilul, spre grădinița de copii.

Acolo, în jurul orelor 09:10, data de 15.01.2013, văzând-o pe cet. Cucer Ana, Cojocari Anatolie s-a apropiat pe la spate și a atacat-o cu cuțitul, aplicându-i multiple lovituri în regiunea abdomenului, cauzându-i multiple plăgi tăiate înțepate, penetrante lezându-i grav organele vitale, și anume, lobul drept al ficatului și rinichiul drept, leziuni grave care prezintă pericol pentru viața și sănătatea persoanei.

După aplicarea loviturilor cu cuțitul Cojocari Anatolie a fugit și s-a urcat în mijlocul de transport, în care îl aștepta Boicu Oleg și împreună au plecat de la fața locului.

Din motive independente de voința făptuitorilor, decesul victimei Cucer Ana nu a survenit, deoarece i-a fost la timp acordată asistența medicală.

În continuare, pentru a ascunde urmele infracțiunii, Cojocari Anatolie și Boicu Oleg, s-au apropiat de lucrătoarele lombardului, administrat de inculpatul Cucer Vadim și au primit de la ele un plic cu banii lăsați ca recompensă de către acesta, după care au spălat mijlocul de transport și l-au restituit proprietarului.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de avocatul Cerga Mihail în numele inculpatului Cojocari Anatolie, de inculpatul Cucer Vadim, de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Cucer Vadim, de inculpatul Boicu Oleg și de avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Boicu Oleg.

3.1. Avocatul Cerga Mihail în numele inculpatului Cojocari Anatolie, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Cojocari Anatolie să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- declarațiile părții vătămate Cucer Ana urmau a fi apreciate critic, deoarece inițial a indicat că, persoana care a agresat-o purta pe față mască, însă la confruntare, dânsa insista că, anume Cojocari Anatolie este persoana care a înjunghiat-o, motivul fiind moștenirea disputată de cei doi frați Cucer, unul din ei fiind soțul părții vătămate;

- cu referire la declarațiile părții vătămate precum că, l-ar fi văzut pe Cojocari Anatolie făcându-i poze, apărarea indică faptul că, atunci când au fost făcute pozele Cojocari Anatolie se afla în detenție în Penitenciarul nr. 13, fiind învinuit de săvârșirea unei alte infracțiuni;

- nici unul din martorii audiați în instanța de judecată nu au recunoscut în Cojocari Anatolie persoana care a agresat-o pe partea vătămată și nici măcar nu au putut indica către acesta că ar fi putut semăna cu agresorul;

- nu au fost găsite careva urme pe haine sau pe arma cu care a fost înjunghiată partea vătămată de ale lui Cojocari Anatolii;

- de asemenea, și declarațiile martorului XXXXXX urmau fi apreciate critic, deoarece el este persoana care a închiriat automobilul cu care se presupune că ar fi fost văzut în preajma locului atacului și căruia i s-ar fi schimbat numerele;

- apărarea a indicat și faptul că, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare interceptările telefonice între inculpatul Cojocari Anatolii și XXXXXX, deoarece în ședința de judecată s-a stabilit că, ei se află în relații de rudenie, fiind concubini, și fiindu-i explicat dreptul de a nu da declarații, ea s-a folosit de acest drept;

- probe directe, adică convorbiri telefonice între cei trei condamnați sau probe scrise nu au fost prezentate în instanța de judecată.

3.2. Inculpatul Cucer Vadim a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie remisă cauza la o nouă examinare în instanța de fond.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- nu este nici o dovadă, nici o expertiză care să confirme participarea lui la comiterea infracțiunii care i se incriminează;

- lombardul care este situat pe XXXXXX este dotat cu înregistrare video, care păstrează înregistrările mai mult de o lună, dar nu este de înțeles din care considerente organele de drept nu i-au în considerație și nu au prezentat instanței de judecată care îl îndreptățesc pe inculpat;

- din care motiv au fost găsite două cuțite cu urme de sânge, dar participanți doar unul pe care, aparținea sângelui Anei Cucer; din care motiv au fost patru lovituri, dar la scurtă trei lovituri din diferite părți; de unde s-au luat cuțitele dacă Ana Cucer nici nu le-a văzut în mâini la făptuitor, apare întrebarea cu aceste arme au fost făcute aceste fapte și dacă în general au fost făcute aceste fapte; poate că Cucer Ana singură a hotărât să-și facă aceste traume ca să-l învinovățească pe inculpat; a primit Cucer Igor bani de peste hotare, dar poate el a împrumutat de la cineva; cine a făcut pozele și cum este posibil de stabilit cine este pe aceste imagini; de ce lipsește în dosar caracteristica pozitivă a inculpatului Cucer Vadim de la domiciliu și serviciu; de ce nu au fost luate oficial mostre de sânge și salivă de la participanții pe dosar pentru constatarea persoanei, cui îi aparține căciula găsită pe str. Testemițanu 29/1;

- declarațiile martorului XXXXXX nu pot fi luate în considerație, deoarece el consumă substanțe narcotice și pentru o doză poate spune orice informație.

3.3. Avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Cucer Vadim a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Cucer Vadim să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat următoarele aspecte:

- făcându-se referire la ordonanța din 18.03.2013 prin care s-a solicitat ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice, demersul din 14.03.2013 privind autorizarea interceptării convorbirilor telefonice, încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 18.03.2013, s-a invocat faptul că, autorizarea măsurilor în cauză au fost efectuate cu derogări de la normele legale, deoarece demersul acuzatorului de stat din 14.03.2013 a fost emis anterior ordonanței ofițerului de urmărire penală, ceea ce confirmă lipsa demersului acuzatorului între momentul înaintării solicitării organului de urmărire penală și emiterii încheierii judecătorești care sunt ambele din aceeași dată;

- cu referire la ordonanța din 18.03.2013, demersul acuzatorului de stat din 14.03.2013, încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 20.03.2013 se invocă că, demersul acuzatorului este unul prematur, dar în același timp și unul confuz, deoarece el urma a fi emis ca rezultat al adoptării ordonanței din 18.03.2013, iar ulterior înaintat în instanță cu data de 18.03.2013;

- acuzarea de stat își bazează învinuirea, de facto, în cea mai mare parte pe declarațiile fostului bănuț XXXXXX, care de fapt a fost cel mai activ participant la comiterea infracțiunii (a închiriat automobilul folosit la comiterea infracțiunii, ar fi ridicat bani cu destinația de recompensă pentru făptuitori), însă care ulterior a fost scos de sub urmărire penală;

- inculpatul Cucer Vadim constituie de fapt victima deducțiilor indirecte ale acuzării care la inducerea în eroare realizată de fratele acuzatului Cucer Igor și soției acestuia, a reacționat activ, însă nu și rațional, ajungând la concluzii bazate pe presupuneri, fapt care implică aplicarea art. 8 alin. (3) Cod procedură penală;

- acuzarea leagă un șir de evenimente neplăcute care s-au întâmplat în familia părții vătămate (incendierea automobilului, tentativa de omor, partajul averii) cu Cucer Vadim, care constituie un impediment pentru Cucer Ana și soțul ei în calea dobândirii cotelor părți ce i-au revenit ultimului.

3.4. Inculpatul Boicu Oleg și avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Boicu Oleg au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Boicu Oleg să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- la insistența apărării de a asigura prezența unicului martor care face declarații contrare declarațiilor celorlalți martori, atât instanța de judecată, cât și acuzatorul de stat nu a asigurat prezența acestuia și nici nu a motivat imposibilitatea prezentării martorului în cadrul ședinței de judecată, deoarece la materialele cauzei penale, nu există nici o confirmare despre imposibilitatea prezentării martorului XXXXXX în ședința de judecată;

- nu sunt clare argumentele instanței de judecată, cu referire la art. 321 Cod procedură penală, deoarece inculpatul Boicu Oleg a insistat să fie prezent la ședința de judecată, iar instanța de fond era obligată să ofere inculpatului dreptul la participarea acestuia la dezbaterile judiciare și ultimul cuvânt, fapt prin care consideră că inculpatului i-au fost încălcat dreptul la un proces echitabil;

- cu referire la declarațiile părții vătămate Cucer Ana, aceasta nu face nici o referire la Boicu Oleg, iar în asemenea circumstanțe nu pot fi apreciate de către instanță drept fapte ce confirmă vinovăția inculpatului Boicu Oleg;

- martorii XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX au susținut că nu-l cunosc pe Boicu Oleg;

- cu referire la declarațiile date de către martorul XXXXXX, acesta clar a explicat instanței că, declarațiile date la urmărirea penală au fost făcute fiind în stare de ebrietate alcoolică, acestea fiind înscrise de ofițerul de urmărire penală și nu au fost citite de acesta, fapt care instanța de judecată urma să le dea o apreciere critică;

- declarațiile martorului XXXXXX au fost obținute contrar prevederilor art. 389 alin. (3) Cod procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Cucer Vadim Vasile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - *tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de instigator*; Boicu Oleg Nicolae în baza art. art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - *tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de organizator*; Cojocari Anatolii Alexandr în baza art. art. 42 alin. (2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - *tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de autor*.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpații Cucer Vadim, Boicu Oleg, Cojocari Anatolii vina nu au recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestora este dovedită prin mijloace de probă acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță și verificate în instanța de apel, ajungând la concluzia că probele în speța dată au fost apreciate sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, care și au fost puse la baza hotărârii de condamnare a inculpaților.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, declarațiile părții vătămate Cucer Ana coroborează cu declarațiile martorilor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, iar declarațiile acestora coroborează cu concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 262/D din 14.02.2013 prin care se atestă că, la Cucer Ana s-a constatat: plăgi tăiate înțepate, penetrante în cavitatea hemitoracelui drept și a abdomenului cu hemo-pneumotrax, lezarea diafragmei pe dreapta, lezarea organelor interne și anume lobul drept al ficatului și rinichiul drept, hemoperitoneum, hematom intrahepatic, leziuni care prezintă pericol

pentru viața și sănătatea persoanei și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Totodată, instanța de apel a reținut că, din procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013, prin care au fost examinate hainele cet. Cucer Ana (ridicate prin procesul-verbal din 21.01.2013) s-a constatat că, pe scurta din balon de culoarea neagră și a bluzei sunt trei găuri în partea dreaptă în regiunea abdomenului.

Instanța de apel a specificat declarațiile martorului XXXXXX, considerându-le pertinente și concludente, deoarece coroborează cu probele administrate în speța dată.

5.1. În ceea ce privește argumentele avocaților Ropot Veaceslav și Marcela Mariș indicate în cererile de apel, cu referire la declarațiile martorului XXXXXX, și anume că, instanța de judecată și acuzatorul de stat nu au asigurat prezența acestuia și nu a motivat imposibilitatea prezentării martorului în cadrul ședinței de judecată, și faptul că, aceste declarații au fost obținute contrar prevederilor art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, respectiv, acuzarea și-a bazat învinuirea în cea mai mare parte doar pe declarațiile acestui martor, care de fapt a fost cel mai activ participant la comiterea infracțiunii, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, iar în acest sens a notificat jurisprudența CtEDO (*Luca contra Italiei, 27 februarie 2001; Doorson contra Olandei, 24 martie 1996*), precum și prevederile art. 371 alin. (1), pct. 2) și 389 alin. (3) Cod de procedură penală, constatând că, instanța de fond nu a admis careva erori prin faptul că a dispus citirea declarațiilor martorului XXXXXX depuse în cursul urmăririi penale, audiat de judecătorul de instrucție, conform art. 109-110 Cod procedură penală, menționând că, în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond au fost întreprinse toate măsurile de asigurare a prezenței acestuia în ședință de judecată de către procuror, materialele prezentate confirmând lipsa martorului la domiciliu, necunoașterea locului aflării acestuia, au fost audiate rudele martorului, polițiștii s-au deplasat la diferite date, la adresa de domiciliu a acestuia, fiind constatată imposibilitatea absolută de a asigura prezența acestuia la ședința de judecată.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, la faza urmăririi penale au fost efectuate mai multe acțiuni procesuale cu participarea martorului XXXXXX consfințite în: procesul-verbal de confruntate din 06.02.2013 între XXXXXX și XXXXXX, procesul-verbal de confruntare din 16.05.2013 între învinuitul Cojocari Anatolii și XXXXXX, procesul-verbal de reconstituirea faptei din 23.05.2013 cu participarea martorului XXXXXX, CD-ul cu înregistrarea video a reconstituirii faptei din 23.05.2013.

5.2. Instanța de apel a respins argumentele avocatului Ropot Veaceslav, care a indicat că, acuzarea și-a bazat învinuirea în cea mai mare parte doar pe declarațiile martorului XXXXXX, or, prin ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală din 08 mai 2013 s-a dispus scoaterea de sub urmărire

penală a cet. XXXXXX privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), i) Cod penal (f.d. 193-195, vol. III), ordonanță, care nu a fost contestată de către participanții la proces, menționând, totodată că, instanța de judecată nu are competența legală de a se expune asupra acțiunilor organului de urmărire penală, urmând a se expune în limitele formulate de acuzare în conformitate cu art. 326 Cod procedură penală.

Neîntemeiate au fost considerate și argumentele avocatului Ropot Veaceslav referitor la ordonanța din 18 martie 2013, prin care s-a solicitat ridicarea descifrărilor telefonice, iar în acest sens, instanța de apel a constatat că, demersul din 14 martie 2013 privind autorizarea ridicării informației de la instituțiile de telecomunicații, nefiind totuși exclusă eroarea mecanică a acuzatorului, deoarece pe lângă faptul că, atât demersul ofițerului Luchian Gheorghe, cât și încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău datează cu data de 18 martie 2013, în același context înscriindu-se și raportul ofițerului IP Botanica, Bețco Radu, care a solicitat intervenirea pentru autorizare a descifrărilor de pe numerele respective și datează cu o dată la fel anterioară a demersului procurorului, anume data de 15 martie 2013, prin urmare o chestiune mecanică nu poate atrage nulitatea unui act legitim în fond, fiind vorba de un aspect formal.

Referitor la alegațiile avocatului cu privire la faptul că, acuzarea leagă un șir de evenimente neplăcute care s-au întâmplat în familia părții vătămate (incendierea automobilului, tentativa de omor, partajul averii) cu Cucer Vadim, care constituie un impediment pentru Cucer Ana și soțul ei în calea dobândirii cotelor-părți ce i-au revenit ultimului, iar dorința lor de a-l plasa în detenție pe Cucer Vadim urmărește de facto lipsirea financiară și răzbunarea față de inculpat, instanța de apel a indicat că sunt contrare probelor administrate.

Astfel, instanța de apel a specificat că, prin hotărârile Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 13.12.2011 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18.10.2012, privind examinarea cauzei civile la cererea lui Cucer Vadim împotriva lui Cucer Igor privind recunoașterea dreptului de proprietate, se confirmă declarațiile susținute de partea vătămată Cucer Ana și ale martorului Cucer Igor cu privire la scopul instigatorului Cucer Vadim de a comanda omorul părții vătămate, având motivul material acaparator, anume a averii comune succesoriale, rămase după decesul părinților lui Cucer Vadim și Cucer Igor, prin mijlocul curmării vieții lui Cucer Ana, care îl susținea pe Cucer Igor să nu consume băuturi alcoolice și să nu cedeze în procesele de judecată pe care le avea cu Cucer Vadim.

5.3. În ceea ce privește argumentul avocatului Mariș Marcela în numele inculpatului Boicu Oleg precum că, inculpatul a fost privat de dreptul de a participa la audierea martorului XXXXXX, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a soluționat această chestiune, indicând în acest sens că, la momentul audierii martorului XXXXXX la judecătorul de instrucție, inculpatul Boicu Oleg nu a participat, dânsul fiind anunțat în căutare în vederea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2013, or, această încălcare obiectivă

nu determină nevinovăția inculpatului Boicu Oleg, coparticiparea acestuia la comiterea infracțiunii fiind dovedită și fără a lua în considerație declarațiile martorului XXXXXX, pe fiecare segment al coparticipării, anume pregătirea infracțiunii, ce se confirmă prin numeroasele convorbiri ale sale cu instigatorul Cucer Vadim, efectuarea de fotografii cu partea vătămată Cucer Ana și aflarea aparatului foto în posesia sa, închirierea automobilului, care a constituit mijloc de transport la locul comiterii infracțiunii, declarațiile inculpatului Cojocari Anatolie date la faza urmăririi penale și constatate ca fiind veridice.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prima instanță a ținut cont de această încălcare, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Boicu Oleg au fost aplicate prevederile art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, potrivit cărora, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Referitor la declarațiile martorilor date în cauza dată, instanța de apel a considerat că, declarațiile martorului XXXXXX nu confirmă și nu infirmă transmiterea de la lombard a banilor de către Cucer Vadim și primirea acestora de martorul XXXXXX, dat fiind faptul că, transmiterea banilor de la lombardul XXXXXX către martorul XXXXXX drept recompensă pentru executarea omorului se confirmă prin declarațiile martorului XXXXXX, procesul-verbal de reconstituire și descifrările convorbirilor telefonice.

Totodată, a reținut că, soluția instanței de fond privind aprecierea critică a declarațiilor martorilor Novicov Alexei, Smirnov Vasilii și Lungu Svetlana, audiați la cererea inculpatului Boicu Oleg, instanța de apel a considerat-o corectă, or, declarațiile acestora precum că, XXXXXX ar fi transmis aparatul foto ce conținea pozele efectuate de inculpatul Boicu Oleg în perioada precedentă comiterii infracțiunii în privința părții vătămate Cucer Ana, la sfârșitul anului 2013 în ajunul anului nou 2014 se contrazic prin faptul că, în această perioadă dosarul era în instanța de judecată și toți inculpații în arest, și totodată, martorii nu au putut explica cum a fost posibilă o astfel de întâlnire spontană într-un loc anumit, întâlnire neprogramată, cu prezența celor trei martori din familii diferite și a martorului XXXXXX, a inculpatului Boicu Oleg și a soției sale.

Instanța de apel a respins argumentele invocate de avocatul Mariș Marcela, precum că, martorii XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX au susținut că nu-l cunosc pe inculpatul Boicu Oleg, or, instanța de apel a constatat că, martorii XXXXXX și XXXXXX au indicat că, una din persoanele care au venit pentru a închiria automobilul era inculpatul Boicu Oleg, iar cu referire la declarațiile celorlalți martori menționați, instanța de apel a indicat că nu poate reține că, acest fapt denotă nevinovăția inculpatului Boicu Oleg, reieșind din rolul fiecărui inculpat care l-a avut la comiterea infracțiunii, respectiv, inculpatul Boicu Oleg a avut rolul de organizator al infracțiunii, iar vinovăția acestuia a fost

constatată prin numeroasele convorbiri ale sale cu instigatorul Cucer Vadim, efectuarea de el a fotografiilor cu partea vătămate Cucer Ana și aflarea aparatului foto în posesia sa, închirierea automobilului care a constituit mijloc de transport la locul comiterii infracțiunii, lipsa oricărei justificări a argumentului invocat de inculpat precum că ar fi închiriat automobilul pentru a transporta niște rude ale martorului XXXXXX la țară, precum și declarațiile inculpatului Cojocari Anatolii date la faza urmăririi penale și constatate ca fiind veridice, procesul-verbal de reconstituire a faptei, procesele-verbale de confruntare.

La fel, instanța de apel a respins argumentele avocatului Mariș Marcela expuse cu privire la declarațiile martorului XXXXXX, care a indicat că, declarațiile date la faza urmăririi penale au fost făcute, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acestea fiind înscrise de ofițerul de urmărire penală și nu au fost citite de acesta, deoarece în acest sens nu au fost administrate careva probe certe și veridice, respectiv, martorul a indicat cert despre locuirea inculpatului Boicu Oleg și dispariția acestuia după comiterea infracțiunii, ceea ce confirmă și inculpatul Boicu Oleg.

5.4. În ceea ce privește argumentele invocate de inculpatul Cucer Vadim, instanța de apel a constatat că, acestea se prezintă sub forma unor întrebări, care au fost adresate și în instanța de fond, astfel, au fost apreciate ca nefiind expuse în forma prevăzută de lege, adică prin explicațiile sale date în instanță, asigurându-se dreptul de a concretiza aspectele pe care acesta dorește să le evidențieze, de a pune întrebări în legătură cu cele eventual relevate, mai mult ele nu implică niște afirmații certe, care ar putea fi analizate.

Totodată, instanța de apel a notat că, sarcina instanței de apel este de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar inculpatul Cucer Vadim nu a evidențiat care ar fi în viziunea acestuia erorile admise de prima instanță, sau cu referire la probele administrate la cauza penală, dezacordul cu referire la acestea, argumente care să fie susținute prin careva date și posibilitatea verificării acestora. Din aceste motive, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat răspunsul instanței de fond referitor la întrebările formulate de inculpatul Cucer Vadim.

Instanța de apel a menționat că, întrebarea inculpatului Cucer Vadim față de partea vătămată, care a declarat că a avut patru lovituri, iar în lucrurile ei au fost depistate trei găuri, este una irelevantă, deoarece a fost constatat faptul că, partea vătămată Cucer Ana a fost înjunghiată cu cuțitul, localizarea și gravitatea acestora a fost evaluată prin raportul de expertiză medico-legală 262/D din 14.02.2013, respectiv, numărul loviturilor în speță, nu are nici o consecință asupra calificării faptei infracționale ale inculpaților.

La fel, întrebarea inculpatului Cucer Vadim cu referire la cine a sunat Cucer Vadim lui Boicu Oleg sau invers, de la numărul de telefon XXXXXX și la care din

filele dosarului este indicat, menționând că, numărul enunțat este accesibil tuturor, fiind telefon de lucru al lombardului, expus pe cărți de vizită a lombardului, instanța de apel a considerat-o irelevantă, deoarece s-au constatat 15 sunete de intrare și de ieșire de la numerele celor doi inculpați, fiind stabilit cu certitudine numărul inculpatului Cucer Vadim, respectiv, inculpatul nu a prezentat careva probe veridice asupra faptului că, acest număr de telefon putea fi accesat de diferite persoane.

5.5. Instanța de apel nu a reținut ca fiind pertinente argumentele avocatului Cerga Mihail precum că, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare interceptările telefonice între inculpatul Cojocari Anatoli și Gorincioi Nadejda, deoarece s-a stabilit că, ei se află în relații de concubinaj, iar XXXXXX i s-a explicat dreptul de a nu da declarații, respectiv, dânsa s-a folosit de acest drept, or, în acest sens urmează a fi notat că, acțiunea desfășurată la faza urmăririi penele, și anume interceptarea convorbirilor telefonice nu poate echivala cu darea declarațiilor de către un martor, care, în virtutea relațiilor de rudenie cu partea, are dreptul de a nu da declarații. Respectiv, instanța de apel constată că, interceptările telefonice dintre inculpatul Cojocari Anatolii și XXXXXX pot fi puse la baza sentinței de condamnare, probă care coroborează cu celelalte probe administrate la cauza penală și prin care se atestă că, concubina XXXXXX îl întreabă pe inculpatul Cojocari Anatolii când s-a întâmplat faptul, dacă în ziua când i-a spus că merge la lucru, iar inculpatul răspunde că ei spun că la data de 15, discutând despre eventuala creare a alibiului, prin aflarea lui cu o persoană pe nume Senea.

Critica avocatului referitor la faptul că, nu au fost găsite careva urme pe haine sau pe arma cu care a fost înjunghiată partea vătămată de ale lui Cojocari Anatolii, nu a fost reținută ca fiind una fondată, or, aceste afirmații nu probează nevinovăția inculpatului Cojocari Anatolii, atâta timp cât în susținerea învinuirii acestuia au fost reținute probe pertinente, concludente și certe, și anume, declarațiile părții vătămate Cucer Ana, care a indicat direct că, inculpatul Cojocari Anatolii este persoana care a înjunghiată, a descris trăsăturile după care îl recunoaște pe inculpat; declarațiile martorului XXXXXX, care coroborează cu declarațiile părții vătămate și cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.01.2013; declarațiile martorului Marin Iurii apreciate în coroborare cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.02.2013; procesele-verbale de confruntare dintre inculpatul Cojocari Anatolii și partea vătămată Cucer Ana, respectiv, cu martorul XXXXXX, probe apreciate prin coroborare cu interceptările telefonice între inculpatul Cojocari Anatolii și XXXXXX și cu descifrările telefonice ridicate de la SA „Orange” și SA „Moldcell”.

Cu referire la argumentele avocatului, care a menționat că, în declarațiile inițiale ale părții vătămate Cucer Ana a indicat că, persoana care a agresat-o purta pe față mască, cu toate acestea la confruntare, dânsa insista că, anume Cojocari Anatolii este persoana care a înjunghiat-o, instanța de apel a considerat că, poziția

apărării este contrară probelor administrate la cauza penală, specificând că, instanța de fond a abordat această chestiune, astfel, pe lângă semnalmentele pe care le-a descris partea vătămată și identificarea executorului, participarea acestuia este confirmată prin probele administrate la cauza penală, totodată, a fost confirmată parțial de către inculpatul Cojocari Anatolie la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a respins și argumentele avocatului Cerga Mihail cu privire la motivul tentativei de omor, lipsa legăturii între Cucer Vadim, Cojocari Anatolie și Boicu Oleg, declarațiile părții vătămate, că l-ar fi văzut pe Cojocari Anatolie făcându-i poze, iar la momentul când au fost făcute pozele, Cojocari Anatolie se afla în detenție în Penitenciarul nr. 13, deoarece atât motivul cât și legătura dintre inculpați a fost probată prin probele administrate la cauza penală și care au fost descrise detaliat, iar aflarea în detenție a inculpatului la data de 24.12.2012, perioadă când s-au efectuat pozele, nu este probată, acesta fiind condamnat în lipsă în luna martie 2013.

5.6. Prin urmare, instanța de apel a constatat că, infracțiunea de tentativă la omor a fost comisă prin participație, fiind constatat faptul, că inculpatul Cucer Vadim a avut rolul de instigator (ca urmare a relațiilor ostile dintre el și cumnata sa, Cucer Ana, din cauza că, dânsa îi provoacă impedimente în relațiile și litigiile avute cu fratele său Cucer Igor a organizat omorul cet. Cucer Ana, fapt care i-a determinat pe Boicu Oleg și Cojocari Anatolie la comiterea infracțiunii, propunând pentru omorul lui Cucer Ana o recompensă bănească); inculpatul Boicu Oleg a avut rolul de organizator (respectiv, dânsul a mai racolat o persoană, pe inculpatul Cojocari Anatolie, pentru a executa latura faptică a omorului, iar pentru organizarea omorului, Boicu Oleg și Cojocari Anatolie au închiriat un mijloc de transport de model „BMW” pentru a se asigura cu transport care să nu aparțină nici unui dintre coparticipanți și să nu provoace careva suspiciuni, apoi în scopul deghizării l-au înarmat pe Cojocari Anatolie cu cagulă, mănuși și un cuțit și s-au deplasat pe str. Trandafirilor 3, mun. Chișinău, ulterior, pentru ascunderea urmelor infracțiunii, Cojocarul Anatolie și Boicu Oleg s-au apropiat de lucrătoarele lombardului, administrat de inculpatul Cucer Vadim și au primit un plic cu bani lăsați ca recompensă de către Cucer Vadim); iar inculpatul Cojocari Anatolie a avut rolul de autor (dânsul a realizat latura faptică a omorului, și anume la data de 15.01.2013, la orele 09:10, văzând-o pe Cucer Ana, inculpatul Cojocari Anatolie s-a apropiat pe la spate și a atacat-o cu cuțitul, aplicându-i multiple lovituri în regiunea abdomenului, cauzându-i multiple plăgi tăiate înțepate, penetrante, lezându-i grav organele vitale și anume lobul drept al ficatului și rinichiul drept, leziuni grave care prezintă pericol pentru viață și sănătatea persoanei).

În acest context, instanța de apel a notat că, deși nu toți inculpații Cucer Vadim, Boicu Oleg, Cojocari Anatolie au contribuit în aceeași măsură la producerea încercării de curmare a vieții cet. Cucer Ana, semnificativ este faptul că, acțiunile simultane și succesive săvârșite de fiecare inculpatul, potrivit rolului

pe care l-au avut s-au completat reciproc și toate împreună au alcătuit activitatea unică, indivizibilă care a format activitatea de săvârșire a faptei.

Instanța de apel, analizând probele administrate la dosar a atestat un comportament evaziv al inculpaților în cursul judecării cauzei în instanța de fond, în special al inculpatului Cucer Vadim, care a expus o altă direcție a evenimentelor stabilite prin probe, al inculpatului Cojocari Anatolii, care a indicat atât organului de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești la intenția sa de speriere a părții vătămate, comunicată și martorului XXXXXX, versiune care corect a fost apreciată critic și nereținută de prima instanță, reieșind din modalitatea, mijloacele, locul și timpul de comitere, ce atestă o evidentă tentativă de omucidere, or, în condițiile contradictorii expuse de inculpați, instanța de apel nu a reținut versiunea inculpaților întru achitarea lor.

Instanța de apel a constatat că, motivele invocate de inculpatul Cojocari Anatolii ca modificare a declarațiilor date la faza urmăririi penale, menționând în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, că nu susține aceste declarații, deoarece XXXXXX i-a spus ce să declare, nu și-au găsit confirmarea, fapt pentru care au fost reținute declarațiile acestuia date la faza urmăririi penale, care parțial confirmă circumstanțele comiterii faptei.

În decizia sa, instanța de apel, notificând jurisprudența CtEDO (*Mihaies contra Franței (decizia din 25 mai 1998)*; *Kattan contra României (21 ianuarie 2014)*) a conchis că, soluția privind examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului Cucer Vadim nu lezează dreptul la un proces echitabil al acestuia, ținând cont și de faptul că, pe parcursul a mai mult de un an, instanța de apel în vederea respectării prevederilor art. 412 alin. (4) Cod procedură penală, a întreprins măsurile legale de a asigura prezența inculpatului Cucer Vadim pentru participare la ședințele de judecată, însă inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin refuzul de a fi escortat la Curtea de Apel Chișinău sau prin refuzul de a se ridica din celula provizorie a Curții de Apel Chișinău în sala de ședință de judecată.

Tot în acest sens, cu referire la asigurarea dreptului la un proces echitabil, instanța de apel a abordat și argumentul avocatului Marcela Mariș expus în cererea de apel, potrivit căreia nu sunt clare argumentele instanței de fond cu referire la art. 321 Cod procedură penală, deoarece inculpatul Boicu Oleg a insistat să fie prezent la ședința de judecată, iar instanța de judecată era obligată să ofere inculpatului dreptului la participarea acestuia la dezbaterile judiciare și ultimul cuvânt, fapt prin care consideră că, i-au fost încălcate drepturile acestuia la un proces echitabil.

Cu referire la acest argument, instanța de apel a reținut că, cauza penală a parvenit spre examinare în instanța de fond la data de 13.09.2013 și pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată, au fost întreprinse toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Boicu Oleg la ședințele de judecată, fiind notat că, din aproximativ 19 ședințe de judecată, inculpatul a refuzat să se

prezinte la 11 din ele, respectiv, la ședința de judecată din 24 septembrie 2014 a fost audiat inculpatul Boicu Oleg, la ședința de judecată din 02 octombrie 2014 partea apărării, inclusiv apărătorul inculpatului Boicu Oleg, avocatul Mariș Marcela a solicitat termen pentru pregătirea de dezbaterile judiciare, iar pentru ședințele de judecată ulterioare, inculpatul Boicu Oleg a refuzat să fie escortat la ședința de judecată, deși potrivit proceselor-verbale de refuz, inculpatul este apt de a participa la ședințele de judecată, iar ca urmare, instanța de apel consideră că, refuzul inculpatului Boicu Oleg îi este imputabilă acestuia, nefiind încălcat principiul contradictorialității și dreptul la un proces echitabil al inculpatului.

Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul Boicu Oleg, precum și inculpații Cucer Vadim și Cojocari Anatolii au tergiversat examinarea cauzei penale, pe motive de sănătate neconfirmate de medicii Penitenciarului nr.13, fiind apți de a participa la ședințele de judecată, astfel, inculpatul Boicu Oleg, prin cererile sale a indicat că refuză să se prezinte la ședința de judecată, dar că nu renunță la dreptul său de a participa la susținerile verbale și fiind stabilit că, inculpatul a participat la judecarea cauzei, dar a refuzat să participe nemotivat, la ultima fază procesuală, intenționând tergiversarea cauzei penale, prin urmare, instanța de fond întemeiat a stabilit că, este posibilă finalizarea examinării cauzei în lipsa inculpaților, luând în considerație și expunerea poziției de către inculpat în cadrul audierii, participarea acestuia în ședințele de judecată și asistența juridică acordată de avocatul Marcela Mariș.

Astfel, prin refuzul repetat de a se prezenta la susținerile verbale s-a constatat că, din motive neîntemeiate, inculpatul Boicu Oleg a renunțat la dreptul de a participa la această fază a procesului, acestuia fiindu-i asigurate toate garanțiile procesuale, din care motive, soluția instanței de fond, nu a lezat dreptul inculpatului Boicu Oleg la un proces echitabil.

6. Decizia este atacată cu recursuri ordinare de inculpatul Boicu Oleg, de avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim Vasile, de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii și de inculpatul Cucer Vadim Vasile.

6.1. Inculpatul Boicu Oleg, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești de condamnare a sa, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, iar în cazul când instanța va constata că este în imposibilitate de a repara eroare produsă să fie trimisă cauza la o nouă rejudecare în ordine de apel.

În susținerea solicitării sale indică următoarele argumente:

- circumstanțele expuse în rechizitoriu, nu și-au găsit confirmarea în cadrul instanței de fond cât și la examinarea în apel, însă în virtutea acestui fapt instanța de fond emite o condamnare care este menținută de instanța de apel;
- instanțele de fond nu au dat nici o apreciere argumentelor invocate în apărarea sa, fiind lipsit de dreptul prevăzut de norma procesual penală prin care

urma să acorde întrebări martorilor acușării, nu a asigurat prezenta martorului esențial al acușării, XXXXXX, iar la materialele cauzei nu există nici o confirmare despre imposibilitatea prezentării acestui martor;

– menționează că, declarațiile oferite de martorul XXXXXX sunt obținute și puse la baza sentinței de condamnare contrar prevederilor art.389 alin. (3) Cod de procedură penală, deși au fost efectuate erori de procedură, iar curtea de apel le-a confirmat, încercând să le dea un aspect legal;

– consideră, că instanța eronat a ajuns la concluzia că „*declarațiile martorului XXXXXX, depuse în cursul urmăririi penale sunt adevărate*”, or, conform art. 94 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală: „*în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, datele care au fost obținute fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată*”;

– deși instanța de fond a recunoscut drept pretinsă încălcare a drepturilor lui Boico Oleg, faptul necitării martorului, instanța de apel urma să întreprindă toate măsurile în vederea reparării prejudiciului dreptului condamnatului, care a solicitat în apel ca instanță de examinare a continuității cauzei în fond.

6.2. Avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim Vasile, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului Cucer Vadim.*

În susținerea solicitării sale indică următoarele argumente:

– prima instanță, contrar prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, a constatat și descris fapta criminală **cu alte circumstanțe, decât cele menționate în rechizitoriu**, în așa mod, manifestându-se doar în favoarea acușării, **a completat din oficiu învinuirea**, adică și-a depășit atribuțiile acordate prin lege, iar instanța de apel a menținut aceste constatări;

– prima instanță nu a apreciat **fiecare** probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, mai ales cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, în hotărâre nu a motivat care din probele administrate sunt admisibile și care nu, dar și motivele de ce a respins probele apărării, totodată, instanța s-a pronunțat evaziv și neclar asupra tuturor argumentelor apărării, astfel că soluția instanței nu conține o analiză întemeiată prin coroborare cu circumstanțele invocate de apărare și inculpat. Deci, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de

condamnare în baza art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, nefiind prezente elementele infracțiunii incriminate;

– instanța de apel a ignorat prevederile art. 414 alin. (1), (5), (6) și 419 Cod de procedură penală, deoarece **a repetat erorile de drept comise** de către prima instanță și nu a rejudicat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, urmând să constate că prima instanță a depășit limitele învinuirii, a motivat soluția în mod divergent și nu s-a pronunțat asupra argumentelor apărării și inculpatului, însă instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe un șir de probe neverificate în ședința de judecată, care **nu au fost consemnate în procesul-verbal**;

– instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, mai ales instanța urma să se pronunțe asupra argumentului din apelul inculpatului că nu a existat nici un motiv pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, în acest sens, instanța la fel a formulat răspunsuri neargumentate și concluzii evazive.

6.3. Avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală - *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde,* solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale indică următoarele argumente:

– la adoptarea deciziei instanța de judecată nu a făcut o analiză detaliată și obiectivă a tuturor probelor pe cazul dat, dar s-a limitat la descrierea superficială și unilaterală a unor circumstanțe, iar sentința este bazată exclusiv pe presupuneri și concluzii ce contravin materialelor dosarului penal;

– menționează că, hotărârile de condamnare în speță se bazează pe declarațiile martorului XXXXXX, or, acesta fiind audiat la faza urmăririi penale nu a fost audiat nici în ședința instanței de fond și nici în ședința instanței de apel, reiterând la acest capitol că în cadrul ședinței instanței de apel de către avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii a fost formulată o cerere privind audierea în mod obligatoriu a martorului XXXXXX, fiind susținută de către inculpatul Cojocari Anatolii, precum și de ceilalți participanți la proces, însă aceasta a fost respinsă în mod nemotivat de către instanța de apel;

– din decizia instanței de apel este evident faptul că principiul contradictorialității nu este respectat, deoarece instanța a analizat doar probele prezentate de procuror, iar divergențele între depozițiile martorilor nu au fost înlăturate, or, potrivit art. 8 alin. (3) și 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, și adoptă numai în condițiile în care în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător;

– se evidențiază că dosarul penal s-a examinat unilateral fără a cerceta cazul sub toate aspectele și fără a verifica versiunea inculpatului, deoarece în conținutul materialelor dosarului penal, depozițiile atât a martorilor cât și a părții vătămate sunt contradictorii, nu este clar care faptă infracțională a săvârșit Cojocari Anatolii, în genere dacă a săvârșit careva faptă infracțională, cu atât mai mult că conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul stabilit de lege. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

6.4. Inculpatul Cucer Vadim Vasile, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 3), 4), 5), 6), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești de condamnare a sa cu eliberarea din instituția penitenciară, indicând următoarele motive:

– la 12 ședințe de judecată nu au fost citați avocații săi, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, care s-au angajat să-i apere interesele în procesul dat și nu au dreptul de a înceta să-și apere clientul său și de a nu se prezenta în ședințele de judecată, ceea ce este o încălcare disciplinară și instanța de judecată trebuia să aplice față de avocați amendă, însă aceasta nu a fost îndeplinit;

– consideră că, în cazul când avocatul nu are posibilitatea de a se prezenta în instanță trebuie să prezinte un alt avocat care îl va înlocui cu acordul clientului;

– avocatul Belousov A. nu a declarat apel și a nu primit acordul pentru prezentarea acestuia în procesul dat, iar avocatul Ropot nu a semnat în penitenciarul nr.13 contractul de asistență juridică, cu toate că el (inculpatul) a insistat, menționând că avea mijloace financiare pentru achitarea contractului;

– instanțele de fond i-au încălcat drepturile prevăzute de art.351 alin. (6), 358 alin. (3) Cod de procedură penală, nu i-a fost înmănat rechizitoriul de către procuror și nu i s-a acordat termen pentru a face cunoștință cu materialele cauzei (art.293-296, 419 Cod de procedură penală), lipsindu-l de dreptul de a scrie obiecții (art.296 alin. (6) Cod de procedură penală) și de a depune cereri și demersuri (art.293 alin.(6) Cod de procedură penală);

– instanțele de judecată au încălcat prevederile art.336 alin. (8) Cod de procedură penală, deoarece nu i s-au înmănat după fiecare ședință de judecată, copia procesului-verbal și copia de pe discul audio a ședințelor, cu toate că el a solicitat în permanență, lipsindu-l de dreptul de a face obiecții (art.336 alin. (6) Cod de procedură penală);

– de către instanțele de judecată a fost încălcat termenul rezonabil de examinarea a cauzei date, fixând ședințele de judecată peste o lună, cu toate că cauzele în care sunt persoane arestate urmează să fie examinate în mod prioritar;

– au fost ignorate și prevederile art. 344 alin. (4), 351 alin. (3/1), 6 Cod de procedură penală), precum și art. 317 alin. (4), 358 alin. (2) Cod de procedură penală, nu i s-a adus la cunoștință de către instanța de judecată drepturile prevăzute de art. 66, în vigoare din 27.10.2012;

– instanțele de judecată nu au verificat probele prezentate de procuror, deoarece aceste probe, în opinia inculpatului sunt false și nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual,

penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe, considerând-o legală și întemeiată, reținând că, în speță corect au fost stabilite circumstanțele de fapt și de drept, iar în urma analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect s-a ajuns la concluzia privind constatarea vinovăției inculpaților Cucer Vadim Vasile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - *tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de instigator*; Boicu Oleg Nicolae în baza art. art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - *tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de organizator*; Cojocari Anatolii Alexandr în baza art. art. 42 alin. (2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - *tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de autor*.

Cu toate că instanța de apel a ajuns la această concluzie, Colegiul penal atestă, că instanța de apel, deși în decizia contestată menționează că, vinovăția inculpaților este dovedită pe deplin prin mijloace de probă acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță ***și verificate în instanța de apel***, nu toate probele puse la baza deciziei au fost verificate de către instanță și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, Colegiul lărgit reține că, în pct. 5.1. al deciziei instanței de apel se face referire la art. 414 Cod de procedură penală, și anume, alin. (2) potrivit căruia instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, din conținutul hotărârii atacate se constată că ***instanța de apel a ignorat această prevedere legală***, și în așa mod și prevederile specificate în alin. (6) al normei indicate supra, potrivit cărora *instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal, deoarece la baza deciziei au fost puse probe care n-au fost verificate în ședința instanței de apel*, și anume:

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive - o pereche de pantaloni sportivi; o pereche de mănuși din materie; un fes din materie; un cuțit de bucătărie cu mânerul din lemn; un cuțit de bucătărie cu mânerul din plastic; o plăcuță cu numărul de înmatriculare CT AG 351(f.d. 115, vol. I);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.01.2013, prin care s-a ridicat contractul încheiat între XXXXXX și cet. XXXXXX și copia titularului pașaportului Boicu Oleg (f.d.200-201, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a documentului din 27.05.2013 (f.d. 205, vol. I);
- ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 30.01.2013, prin care s-a ridicat un automobil de model „BMW 5201”, numărul de înmatriculare XXXXXX (f.d. 207-208, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.01.2013 și planșa fotografică - a automobilului de model „BMW 520I”, cu numărul de înmatriculare XXXXXX (f.d. 209, 210-212, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere și anexare a obiectului din 31.01.2013 a automobilului de model „BMW 520I”, cu numărul de înmatriculare XXXXXX (f.d. 213, vol. I);
- procesul-verbal de confruntare din 06.02.2013, între XXXXXX și XXXXXX, unde XXXXXX indică direct că, anume această persoană la 15.01.2013, se afla în lombardul situat pe XXXXXX, mun. Chișinău, și anume ea i-a transmis acestuia un plic sigilat, după care l-a transmis lui Boicu Oleg (f. d. 48, vol. II);
- corp delict - biletul de amanet cu seria XXXXXX (f.d. 229, vol. III);
- procesul-verbal de examinare a documentului - biletul de amanet cu seria AC 056820 (f. d. 231, vol. III);
- ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict - biletul de amanet cu seria AC 056820 (f.d.232, vol. III);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013, prin care au fost examinate: telefonul mobil de model „Nokia C9” fără nr. de IMEI și cartela SIM: XXXXXX; telefonul mobil de model „Nokia C2” cu nr. de IMEI: XXXXXX; cartela SIM: XXXXXX (f.d.234, vol. III);
- ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict a telefonul mobil de model „Nokia C9” fără nr. de IMEI și cartela SIM: XXXXXX; telefonul mobil de model „Nokia C2” cu nr. de IMEI: XXXXXX; cartela SIM: XXXXXX (f.d.236, vol. III);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013 - a telefonului mobil de model „Samsung SGH 980” cu nr. de IMEI: XXXXXX, XXXXXX și cartela SIM: XXXXXX (f. d. 294, vol. III);
- cd-ul cu înregistrarea video a reconstituirii faptei din 23.05.2013 (f. d. 86, vol. IV).

Mai mult decât atât, Colegiul penal constată, că instanța de apel, respingând fără careva motivare solicitarea apărării de audiere a martorului XXXXXX, a pus la baza deciziei sale declarațiile acestuia de la urmărirea penală fără a le da citirii și a le consemna în procesul - verbal al ședinței de judecată (f. d. 196, 207-210, vol. III).

Colegiul penal de asemenea remarcă și faptul, că instanța de apel a pus la baza deciziei sale declarațiile părții vătămate, a inculpaților și a martorilor XXXXXX (f.d. 27-28, vol. XI), XXXXXX (f.d. 26, vol. XI), XXXXXX (f.d. 30, vol. XI), XXXXXX (f.d. 31, vol. XI), XXXXXX (f.d. 37, vol. XI) depuse de către aceștea la

examinarea cauzei în prima instanță, care însă nu au fost verificate și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel.

Totodată, Colegiul lărgit menționează că, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și **numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu**, astfel că, instanța de apel la judecarea cauzei urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală și în această parte.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelurile și recursurile declarate, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de inculpatul Boicu Oleg, de avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim Vasile, de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii și de inculpatul Cucer Vadim Vasile, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Cucer Vadim Vasile, Boicu Oleg Nicolae, Cojocari Anatolii Alexandr** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **29 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru